KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.5.2020 r.
COM(2020) 527 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Szwecji na 2020 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Szwecję programu konwergencji na 2020 r.

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Szwecji na 2020 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Szwecję programu konwergencji na 2020 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych[1], w szczególności jego art. 9 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania[2], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 17 grudnia 2019 r. Komisja przyjęła roczną strategię zrównoważonego wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2020 r. Uwzględniła ona w należytym stopniu Europejski filar praw socjalnych proklamowany przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r. W dniu 17 grudnia 2019 r. na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 Komisja przyjęła również sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Szwecję jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji.

(2) Sprawozdanie krajowe na 2020 r. dotyczące Szwecji[3] zostało opublikowane w dniu 26 lutego 2020 r. Zawiera ono ocenę postępów Szwecji w realizacji zaleceń dla tego

[1] Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.
[2] Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.
[3] SWD(2020) 526 final.

kraju, przyjętych przez Radę w dniu 9 lipca 2019 r.[4], działań następczych podjętych w związku z zaleceniami z poprzednich lat, a także postępów Szwecji w realizacji jej krajowych celów w ramach strategii „Europa 2020”. Sprawozdanie to objęło również szczegółową ocenę sytuacji przeprowadzoną na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, której wyniki opublikowano w dniu 26 lutego 2020 r. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że w Szwecji występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej. W szczególności zawyżony poziom cen nieruchomości mieszkaniowych w połączeniu ze stale rosnącym zadłużeniem gospodarstw domowych stwarza ryzyko nieuporządkowanej korekty. Mogłoby to mieć niekorzystny wpływ na gospodarkę, a potencjalnie również na sektor bankowy. Jakikolwiek negatywny wpływ na sektor bankowy może również spowodować negatywne skutki uboczne w krajach sąsiadujących za sprawą systemowych powiązań finansowych. W ostatnich latach wprowadzono już pewne środki, aby zlikwidować te zakłócenia. Środki te przyniosły jednak jak dotąd ograniczone skutki. Nie udało się usunąć poważnych luk w polityce, w szczególności w odniesieniu do bodźców podatkowych zachęcających do finansowania zakupu nieruchomości mieszkalnych długiem, ani też poprawić podaży nieruchomości, w szczególności sytuacji na rynku wynajmu.

(3) W dniu 11 marca 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia oficjalnie uznała epidemię COVID-19 za globalną pandemię. Pandemia stanowi poważne zagrożenie w zakresie zdrowia publicznego dla obywateli, społeczeństw i gospodarek. Znacznie obciąża krajowe systemy ochrony zdrowia i wywołuje zakłócenia w globalnych łańcuchach dostaw, wahania na rynkach finansowych, wstrząsy popytu konsumpcyjnego oraz negatywne efekty w różnych sektorach. Stwarza zagrożenie dla zatrudnienia, dochodów obywateli oraz działalności przedsiębiorstw. Doprowadziła do silnego wstrząsu gospodarczego, który już teraz ma poważne konsekwencje dla Unii Europejskiej. W dniu 13 marca 2020 r. Komisja przyjęła komunikat[5] wzywający do skoordynowanej reakcji gospodarczej na kryzys, obejmującej wszystkie istotne podmioty na poziomie krajowym i unijnym.

(4) Kilka państw członkowskich ogłosiło stan nadzwyczajny lub wprowadziło środki nadzwyczajne. Wszelkie tego typu środki powinny być wprowadzane pod warunkiem, że są ściśle proporcjonalne, konieczne, ograniczone w czasie i zgodne ze standardami europejskimi i międzynarodowymi. Powinny one podlegać nadzorowi demokratycznemu i niezależnej kontroli sądowej.

(5) W dniu 20 marca 2020 r. Komisja przyjęła komunikat w sprawie uruchomienia ogólnej klauzuli korekcyjnej w ramach paktu stabilności i wzrostu[6]. Klauzula, jak określono w art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 3, art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97 oraz w art. 3 ust. 5 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1467/97, ułatwia koordynację polityk budżetowych w czasie poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej. W swoim komunikacie Komisja przedstawiła Radzie opinię, że biorąc pod uwagę przewidywane poważne pogorszenie koniunktury gospodarczej w wyniku pandemii COVID-19, obecna sytuacja pozwala na uruchomienie klauzuli. W dniu 23 marca 2020 r. ministrowie finansów państw członkowskich zgodzili się z oceną Komisji. Uruchomienie ogólnej klauzuli korekcyjnej pozwala na czasowe odstępstwo od ścieżki dostosowania prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności finansów publicznych

[4] Dz.U. C 301 z 5.9.2019, s. 117.
[5] COM(2020) 112 final.
[6] COM(2020) 123 final.

w średnim okresie. W przypadku części naprawczej Rada może również zdecydować, na podstawie zalecenia Komisji, o przyjęciu zmienionego kursu polityki budżetowej. Ogólna klauzula korekcyjna nie zawiesza procedur paktu stabilności i wzrostu. Pozwala ona państwom członkowskim na odstąpienie od wymogów budżetowych, które miałyby zastosowanie w normalnych warunkach, a jednocześnie umożliwia Komisji i Radzie wprowadzenie niezbędnych środków koordynacji polityki w ramach paktu.

(6) Potrzebne są stałe działania, aby ograniczać i kontrolować rozprzestrzenianie się pandemii, wzmocnić odporność krajowych systemów ochrony zdrowia, złagodzić skutki społeczno-ekonomiczne za pomocą środków wspierających przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe oraz aby zapewnić odpowiednie warunki bezpieczeństwa i higieny w miejscu pracy w celu wznowienia aktywności gospodarczej. Unia powinna w pełni wykorzystywać dostępne jej narzędzia, aby wspierać wysiłki państw członkowskich w tym zakresie. Jednocześnie państwa członkowskie i Unia powinny wspólnie przygotowywać środki konieczne do przywrócenia normalnego funkcjonowania naszych społeczeństw i gospodarek oraz zrównoważonego wzrostu gospodarczego, uwzględniając między innymi transformację ekologiczną i cyfrową oraz wyciągając wnioski z kryzysu.

(7) Kryzys związany z COVID-19 unaocznił elastyczność, jaką zapewnia jednolity rynek, umożliwiając dostosowanie się do nadzwyczajnych sytuacji. Aby jednak zapewnić szybkie i sprawne przejście do etapu odbudowy gospodarki oraz przywrócenia swobodnego przepływu towarów, usług i pracowników, należy znieść nadzwyczajne środki utrudniające normalne funkcjonowanie jednolitego rynku, gdy tylko przestaną one być konieczne. Obecny kryzys pokazał, że sektor ochrony zdrowia musi dysponować planami gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej, które powinny w szczególności obejmować ulepszone strategie zakupów, zdywersyfikowane łańcuchy dostaw oraz rezerwy strategiczne podstawowych produktów i materiałów. Są to kluczowe elementy konieczne do opracowania szerzej zakrojonych planów gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej.

(8) Prawodawca Unii już znowelizował odpowiednie ramy legislacyjne[7], aby umożliwić państwom członkowskim uruchomienie wszystkich niewykorzystanych zasobów z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu przeciwdziałania nadzwyczajnym skutkom pandemii COVID-19. Zmiany te zapewnią dodatkową elastyczność oraz uproszczą i usprawnią procedury. Aby zmniejszyć presję na przepływy środków pieniężnych, państwom członkowskim umożliwiono również skorzystanie w roku obrachunkowym 2020–2021 ze stopy dofinansowania z budżetu Unii w wysokości 100 %. Zachęca się Szwecję do pełnego wykorzystania tych możliwości, aby wesprzeć obywateli i sektory, które są najbardziej narażone na trudności.

---

[7] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do szczególnych środków w celu uruchomienia inwestycji w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich oraz w innych sektorach ich gospodarek w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa) (Dz.U. L 99 z 31.3.2020, s. 5) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/558 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013 i (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do szczególnych środków zapewniających wyjątkową elastyczność na potrzeby wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Dz.U. L 130 z 24.4.2020, s. 1).

(9) Społeczno-ekonomiczne skutki pandemii najprawdopodobniej będą rozkładać się nierównomiernie w poszczególnych regionach Szwecji ze względu na różne modele specjalizacji, dotyczy to w szczególności regionów, które w znacznym stopniu zależą od turystyki oraz – w szerszym znaczeniu – od działalności gospodarczej opartej na bezpośrednim kontakcie z klientem. W znacznym stopniu grozi to pogłębieniem się dysproporcji regionalnych i terytorialnych w Szwecji, co stanowiłoby pogłębienie obserwowanego już trendu do powolnego zwiększania się różnic między głównymi miastami a resztą kraju oraz między miastami a obszarami wiejskimi. Obecna sytuacja, która grozi również przejściowym zniweczeniem procesu konwergencji między państwami członkowskimi, wymaga ukierunkowanych działań politycznych.

(10) W dniu 27 kwietnia 2020 r. Szwecja przedłożyła swój krajowy program reform na 2020 r., a w dniu 28 kwietnia 2020 r. – program konwergencji na 2020 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.

(11) Szwecja jest obecnie objęta częścią zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu.

(12) W programie konwergencji na 2020 r. rząd planuje pogorszenie salda nominalnego z nadwyżki na poziomie 0,4 % PKB w 2019 r. do deficytu w wysokości 3,8 % PKB w 2020 r. Prognozuje się, że deficyt zmniejszy się do 1,4 % PKB w 2021 r., a w 2023 r. osiągnięta zostanie nadwyżka na poziomie 1,5 %. W programie stabilności na 2020 r. oczekuje się, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB po spadku do 35 % PKB w 2019 r. wzrośnie w 2020 r. do 40 %. Na perspektywy makroekonomiczne i budżetowe wpływa duża niepewność związana z pandemią COVID-19.

(13) W odpowiedzi na pandemię COVID-19 oraz w ramach skoordynowanego unijnego podejścia Szwecja wprowadziła środki budżetowe mające na celu zwiększenie możliwości swojego systemu ochrony zdrowia, powstrzymanie pandemii oraz pomoc tym osobom i sektorom, które zostały szczególnie dotknięte jej skutkami. Zgodnie z programem konwergencji na 2020 r. łączna wartość tych środków budżetowych wynosiła 2,4 % PKB. Wspomniane środki obejmują: wzmocnienie usług opieki zdrowotnej (0,1 % PKB), pomoc doraźną dla sektorów znajdujących się w trudnej sytuacji (1,6 % PKB) oraz środki z zakresu polityk rynku pracy i polityk społecznych (0,2 % PKB). Ponadto Szwecja zapowiedziała środki, które wprawdzie nie mają bezpośredniego wpływu na budżet, ale przyczynią się do wsparcia płynności przedsiębiorstw. Zgodnie z programem konwergencji środki te obejmują w szczególności odroczenia płatności podatków w wysokości do 6,9 % PKB, a także różnego rodzaju gwarancje kredytowe i rozbudowane instrumenty kredytowe w wysokości około 4,7 % PKB. Ogólnie rzecz biorąc, działania podjęte przez Szwecję są zgodne z wytycznymi określonymi w komunikacie Komisji w sprawie skoordynowanej reakcji gospodarczej na pandemię COVID-19. Pełne wdrożenie tych środków, a następnie zmiana kierunku polityki budżetowej w sposób, który umożliwi osiągnięcie rozważnej średniookresowej sytuacji budżetowej, kiedy pozwolą na to warunki ekonomiczne, przyczyni się do zachowania stabilności finansów publicznych w perspektywie średnioterminowej.

(14) Według prognozy Komisji z wiosny 2020 r. przy założeniu niezmiennego kursu polityki saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych Szwecji w 2020 r. wyniesie -5,6 % PKB, a w 2021 r. osiągnie -2,2 % PKB. Prognozuje się, że wskaźnik zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2020 i 2021 r. utrzyma się poniżej poziomu 60 % PKB.

(15) W dniu 20 maja 2020 r. Komisja opublikowała sprawozdanie sporządzone zgodnie z art. 126 ust. 3 Traktatu w związku z planowanym przekroczeniem przez Szwecję w 2020 r. progu deficytu wynoszącego 3 % PKB. Ogólnie rzecz biorąc, analiza wskazuje, że kryterium deficytu określone w Traktacie i rozporządzeniu (WE) nr 1467/1997 nie jest spełnione.

(16) Po wybuchu pandemii COVID-19 nastąpiło bezprecedensowe spowolnienie gospodarki Szwecji. Według prognozy Komisji bezrobocie będzie rosło do 9,7 % w 2020 r. i spadnie do 9,3 % w 2021 r. Oczekuje się, że wystąpi znaczny spadek spożycia prywatnego, w szczególności w najbardziej narażonych kategoriach konsumpcji, takich jak transport, restauracje i zakwaterowanie. Przewiduje się, że spadek nakładów brutto na środki trwałe będzie jeszcze wyraźniejszy, niż ma to miejsce w przypadku konsumpcji, co w dużej mierze wynika z niepewności co do tempa ożywienia. Władze szwedzkie wcześnie zaczęły wprowadzać środki i stopniowo je intensyfikowały, w miarę rozprzestrzeniania się pandemii. Środki te obejmowały opiekę zdrowotną i dotyczyły skutków gospodarczych. Środki dotyczące opieki zdrowotnej obejmują wsparcie gospodarcze ze strony władz na szczeblu centralnym dla władz lokalnych i regionalnych odpowiedzialnych za system opieki zdrowotnej w odniesieniu do wszystkich dodatkowych kosztów ponoszonych przez nie w związku z pandemią COVID-19. W kwestii gospodarki rząd podjął szereg działań mających na celu zmniejszenie kosztów sektora przedsiębiorstw (zwolnienia krótkoterminowe, koszty świadczeń chorobowych, anulowanie składek na ubezpieczenia społeczne płaconych przez pracodawcę, gwarancje kredytowe i obniżanie czynszu), a także zapewnienie płynności przedsiębiorstw (odroczenie płatności podatkowych, w tym płatności VAT). Ponadto Riksbank zdecydował się na udzielanie kredytów przedsiębiorstwom za pośrednictwem banków, na zakup obligacji skarbowych i obligacji komunalnych, a także zabezpieczył obligacje hipoteczne i obligacje oraz komercyjne papiery dłużne emitowane przez szwedzkie przedsiębiorstwa niefinansowe. Przy opracowywaniu i wdrażaniu tych środków należy wziąć pod uwagę odporność sektora bankowego. Riksbank zawarł również umowy w sprawie swapu walutowego z innymi bankami centralnymi, aby zapewnić sektorowi finansowemu dostępność istotnych walut. Rozszerzono politykę społeczną i politykę rynku pracy poprzez zwiększenie zasiłków dla bezrobotnych i świadczeń z tytułu choroby, obniżenie wymogów w zakresie dostępu do systemu zasiłków dla bezrobotnych oraz poprzez aktywną politykę rynku pracy i edukacji (zielone miejsca pracy, rozszerzony program „Praca na nowy start”, kursy letnie, większa liczba studentów w szkolnictwie wyższym).

(17) Krótkoterminowe działania Szwecji w ramach reakcji na wybuch pandemii COVID-19 zależą od zapewnienia odpowiednich zasobów i buforów w zakresie zdolności oraz dostosowania ról i zakresu odpowiedzialności pracowników służby zdrowia. W perspektywie średnioterminowej powinno to również doprowadzić do stworzenia sprawnej i zrównoważonej pod względem geograficznym opieki zdrowotnej, odpowiedniego rozmieszczenia pracowników służby zdrowia w różnych punktach placówek leczniczych (na przykład na oddziałach opieki ambulatoryjnej i oddziałach leczenia szpitalnego) oraz do uniknięcia strukturalnego niedoboru personelu medycznego. Wykorzystanie przez Szwecję silnego sektora badań naukowych i innowacji na potrzeby działań stymulowanych nauką może przyczynić się do postępów w zakresie opracowywania szczepionek, leczenia i diagnostyki oraz przełożenia wyników badań naukowych na konkretne korzyści dla polityki w zakresie zdrowia publicznego.

(18) Wspieranie dostępności umiejętności, a w szczególności umiejętności cyfrowych, może utrzymać wyższy wzrost wydajności dzięki badaniom i innowacjom w sektorach zaawansowanych technologii oraz pomóc w osiągnięciu ambitnych celów Szwecji w zakresie klimatu i energii zawartych w jej krajowym planie na rzecz energii i klimatu. Inwestycje są również potrzebne, by zmniejszyć różnice w wynikach kształcenia między osobami uczącymi się ze środowisk migracyjnych a tymi, które pochodzą ze Szwecji. Wysoka jakość siły roboczej w znacznym stopniu przyczyniła się do wzrostu wydajności pracy, jednak efekt ten znikł jeszcze przed wybuchem pandemii COVID-19. Niezbędna będzie również integracja na rynku pracy grup, których potencjał nie był w pełni wykorzystany przed kryzysem, takich jak migranci spoza UE czy osoby z niepełnosprawnościami. Niedobór wykwalifikowanej kadry jest szczególnie wyraźny w dziedzinie edukacji, opieki zdrowotnej, pracy społecznej, technologii informacyjno-komunikacyjnych, przemysłu i budownictwa.

(19) W celu sprzyjania odbudowie gospodarki ważne będzie przyspieszenie realizacji gotowych projektów w zakresie inwestycji publicznych i promowanie inwestycji prywatnych, m.in. w drodze odpowiednich reform. W sektorze cyfrowym i w sektorze mikroelektroniki ponad 50 % pracodawców zgłasza niedobór wykwalifikowanej kadry mający wpływ na wzrost gospodarczy. Utrzymanie wysokiego udziału wydatków publicznych w badaniach jest niezbędnym warunkiem poprawy wydajności. Do przywrócenia wzrostu wydajności pracy potrzebne jest również zwiększenie kapitału i bardziej powszechne inwestycje w sektorze zaawansowanych technologii i sektorze innowacyjnym. Upowszechnianie nowych technologii cyfrowych wśród małych i średnich przedsiębiorstw przyczyni się do zwiększenia wydajności. Kryzys pokazał, jak ważna jest infrastruktura cyfrowa oraz że szybka i stabilna łączność musi być dostępna we wszystkich miejscach, w których ludzie mieszkają lub pracują. Istotną rolę będzie odgrywać rozwój mobilnych usług szerokopasmowych w paśmie 700 MHz, podobnie jak możliwość finansowego wsparcia rozwoju stacjonarnych łączy szerokopasmowych. Zbliżająca się aukcja 5G stanowić będzie dodatkowy impuls dla cyfryzacji szwedzkiej gospodarki. Cel, jakim jest osiągnięcie neutralnego pod względem klimatu społeczeństwa w 2045 r., będzie również wymagał inwestycji w badania naukowe i innowacje umożliwiające opracowanie i wdrożenie nowatorskich, konkurencyjnych rozwiązań w dziedzinie dekarbonizacji oraz skoordynowanych działań społecznych i politycznych. Transport jest głównym obiektem zmniejszania emisji gazów cieplarnianych w Szwecji. W programie politycznym znajduje się kompleksowe i stosunkowo szybkie przekształcenie floty, tak by składała się głównie z pojazdów niskoemisyjnych. Planowane inwestycje w infrastrukturę kolejową są istotne dla ułatwienia podziału zadań przewozowych i osiągnięcia ambitnego celu klimatycznego Szwecji. Elektryfikacja transportu i przemysłu wymagać będzie znacznych inwestycji w produkcję i dystrybucję energii. Programowanie Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji na lata 2021–2027 mogłoby pomóc Szwecji sprostać niektórym wyzwaniom związanym z przejściem na gospodarkę neutralną dla klimatu, w szczególności na terytoriach objętych załącznikiem D do sprawozdania krajowego[8]. Pozwoliłoby to Szwecji optymalnie wykorzystać ten fundusz.

(20) Utrzymujące się doniesienia o możliwym praniu pieniędzy wpłynęły na reputację szwedzkich banków, a zapobieganie praniu pieniędzy pozostaje priorytetem dla Szwecji. Skuteczny nadzór wymaga zwiększenia zasobów i odpowiednich procedur w celu zastosowania podejścia opartego na analizie ryzyka. Szwecja przyznała, że

[8] SWD(2020) 526 final.

potrzebne są dodatkowe środki umożliwiające sprawowanie odpowiedniego nadzoru i prowadzenie dochodzeń, a także wzmocniła potencjał swojego organu nadzoru finansowego. Możliwości tego organu są jednak wciąż za małe w stosunku do wielkości szwedzkiego sektora finansowego. Wyzwania z nim związane nie zniknęły i nadal należy w pełni wdrożyć podejście oparte na analizie ryzyka.

(21) Jakkolwiek obecne zalecenia koncentrują się na łagodzeniu społeczno-gospodarczych skutków pandemii i na sprzyjaniu ożywieniu gospodarczemu, to wydane w 2019 r. zalecenia dla tego kraju, przyjęte przez Radę w dniu 9 lipca 2019 r., obejmowały również reformy, które są niezbędne do sprostania średnio- i długoterminowym wyzwaniom strukturalnym. Zalecenia te pozostają aktualne i będą nadal monitorowane w ramach kolejnego rocznego cyklu europejskiego semestru. To samo dotyczy zaleceń dotyczących polityk gospodarczych związanych z inwestycjami. Zalecenia te należy uwzględniać do celów strategicznego programowania finansowania w ramach polityki spójności w okresie po 2020 r., w tym do celów środków ograniczających i strategii wyjścia wdrażanych w odpowiedzi na obecny kryzys.

(22) Europejski semestr zapewnia ramy stałej koordynacji polityki gospodarczej i zatrudnienia w Unii, która może przyczynić się do osiągnięcia gospodarki zrównoważonej. W swoich krajowych programach reform na 2020 r. państwa członkowskie podsumowały postępy w realizacji określonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych celów zrównoważonego rozwoju. Poprzez pełną realizację poniższych zaleceń Szwecja przyczyni się do postępów w realizacji celów zrównoważonego rozwoju oraz do wspólnych wysiłków na rzecz zapewnienia konkurencyjnej zrównoważoności w Unii.

(23) W ramach europejskiego semestru w 2020 r. Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Szwecji, którą opublikowała w sprawozdaniu krajowym na 2020 r. Komisja oceniła również program konwergencji na 2020 r. i krajowy program reform na 2020 r., a także działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Szwecji w poprzednich latach. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki budżetowej i społeczno-gospodarczej w Szwecji, ale także ich zgodność z unijnymi przepisami i wytycznymi, ze względu na konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii przez wnoszenie na szczeblu unijnym wkładu w przyszłe decyzje krajowe.

(24) W świetle tej oceny Rada przeanalizowała program konwergencji na 2020 r., a jej opinia[9] znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.

(25) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada przeanalizowała krajowy program reform na 2020 r. i program konwergencji na 2020 r. W niniejszych zaleceniach uwzględniono fakt, że w ramach dążenia do korekty zakłóceń równowagi należy w pierwszej kolejności stawić czoła pandemii i sprzyjać ożywieniu gospodarczemu. Po zmianie kierunku zaleceń dotyczących celu, jakim jest łagodzenie społeczno-gospodarczych skutków pandemii i ułatwienie ożywienia gospodarczego, żadne z przedmiotowych zaleceń nie odnosi się bezpośrednio do zakłóceń równowagi makroekonomicznej stwierdzonych przez Komisję na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011,

[9] Na podstawie art. 9 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97.

NINIEJSZYM ZALECA Szwecji podjęcie w latach 2020 i 2021 działań mających na celu:

1. Zgodnie z ogólną klauzulą korekcyjną podjęcie wszelkich działań niezbędnych do skutecznego zaradzenia pandemii, utrzymania gospodarki i w dalszej kolejności wsparcia ożywienia gospodarczego. Gdy pozwolą na to warunki gospodarcze – prowadzenie polityki budżetowej mającej na celu osiągnięcie rozważnej średniookresowej sytuacji budżetowej i zapewnienie zdolności obsługi zadłużenia, przy jednoczesnym zwiększeniu inwestycji. Zapewnienie odporności systemu opieki zdrowotnej, w tym poprzez wystarczające zapasy kluczowych produktów medycznych, dostępność krytycznej infrastruktury i właściwej liczby pracowników służby zdrowia.

2. Wspieranie innowacji oraz edukacji i rozwijania umiejętności. Przyspieszenie realizacji gotowych projektów w zakresie inwestycji publicznych i promowanie inwestycji prywatnych, aby wspierać odbudowę gospodarki. Skoncentrowanie inwestycji na transformacji ekologicznej i cyfrowej, w szczególności na czystym i wydajnym wytwarzaniu i wykorzystaniu energii, na sektorze innowacyjnym i sektorze zaawansowanych technologii, sieciach 5G oraz na zrównoważonym transporcie.

3. Poprawę skuteczności nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i skuteczne egzekwowanie ram przeciwdziałania praniu pieniędzy.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący